

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: J. Š.
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2024, č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2024, č.j. X **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) napadl žalobce rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2024, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná rozhodla o námitkách proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2024, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že je zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

2. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná odňala žalobci invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s ustanovením § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), a to ode dne 6. 6. 2024. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „Institut“) ze dne 10. 4. 2024, podle něhož žalobce nebyl uznán invalidním, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %.

II. Napadené rozhodnutí

3. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k posouzení otázky invalidity žalobce plyne, že žalovaná přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu, včetně uplatněných námitek.
4. Novým posudkem o invaliditě ze dne 15. 7. 2024 na základě posudkového jednání dne 12. 7. 2024 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP, neboť jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 25 %. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce přitom posudkový lékař žalované označil diabetes mellitus 2. typu (diagnostikován v prosinci 2017), bez známek diabetické retinopatie, polyneuropatie dolních končetin a albuminurie. Další posudkově významné diagnózy jsou hypertenze, hyperurikémie, těžká obezita, lumboischialgický syndrom L5 vlevo (diskopatie L4/5 a L5/S1, spondylóza středně těžkého stupně).
5. Posudková kvalifikace byla Institutem provedena podle zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 15 - 25 %.
6. Podkladem posouzení v námitkovém řízení byla zdravotnická dokumentace ošetřující lékařky, zprávy z neurologické a diabetologické ambulance. K námitkovému řízení nebyly doloženy nové odborné nálezy. Při hodnocení na horní hranici zvolené položky bylo již přihlédnuto k závažnosti zdravotního postižení, jeho komplikacím, charakteru profese a dalším onemocněním. Pro navýšení horní hranice ve smyslu ustanovení § 3 vyhlášky o posuzování invalidity nebyly shledány důvody.
7. Z uvedených důvodů byly námitky žalobce zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

III. Žaloba

8. V žalobě namítal žalobce nesprávné posouzení svého zdravotního stavu posudkovými lékaři. Posudkoví lékaři neposoudili jeho zdravotní stav dostatečně a žalovaná se nevypořádala s jeho námitkami proti odnětí invalidního důchodu.
9. Žalobce zdůraznil, že má problémy s funkcí svalů a s rovnováhou. Při chůzi je nucen užívat hůl. Má velké problémy s chůzí po nakloněné rovině, zejm. z kopce. Některé

běžné aktivity, jako je mytí podlah či oken, není schopen vykonávat vůbec nebo jen s velkými obtížemi.

10. Žalobce zdůraznil, že ani v námitkovém řízení neproběhlo vyšetření posudkovým lékařem. Žalobce se domnívá, že jeho zdravotní stav nelze adekvátně posoudit jen ze zdravotnické dokumentace. Celé posouzení zdravotního stavu bylo provedeno jen formálně.
11. Napadené rozhodnutí nijak nezduodňuje, proč nebylo v případě žalobce využito ustanovení § 3 vyhlášky o posuzování invalidity, ačkoliv při přiznání invalidního důchodu tomu tak bylo. Zdravotní stav žalobce se nezměnil, neboť obezitou a postižením pohybového aparátu stále trpí.
12. K nyní vykonávanému zaměstnání revizora žalobce uvedl, že ji vykonává proto, že přestal být zdravotně způsobilý k řízení drážních vozidel. Není to však jeho profese. Výkon této práce by neměl být důvodem pro odnětí invalidního důchodu. Z uvedených důvodů navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

13. Podle žalované tu nebyly prokázány skutečnosti indikující invalidizaci (v duchu zákonné úpravy). Shledané dominantní postižení na úrovni lehkého funkčního postižení (kapitola IV položka 2b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity) posudková lékařka jednoznačně osvětlila a dalších onemocnění zároveň zhodnotila volbou horní hranice rozpětí určené položky.
14. Podle žalované vymezování se vůči dřívějším posudkům není úkolem lékařské posudkové služby (k tomu srov. § 8 odst. 1 a 7 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v aktuálním znění). Žalovaná připomněla, že dovolávaný posudek z 19. 2. 2023, jenž předmětné 10 % navýšení podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity tehdy určil, současně mimo jiné rovněž uzavřel, že *„[p]latnost posudku je omezena na 1 rok pro předpoklad zlepšení zdravotního stavu při doporučené a dostatečné redukci hmotnosti, a při pokračování intenzivní rehabilitace zad a dolních končetin. Je předpoklad i opětovného zapojení do pracovního procesu v plném rozsahu.“*
15. Uvažovaná adaptace jedince na zdravotní postižení opírající se o fakt výkonu pracovní činnosti v rozsahu plného úvazku potom jistě nevyznívá bez dalšího nelogicky či sebemeně nepatříčně [a mimoto i reprezentuje bezesporu aprobovanou okolnost ospravedlňující změnu či zánik invalidity dříve uznané (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2003, č. j. 3 Ads 7/2003 – 42)]. Žalovaná uzavřela, že úkolem posudkových lékařů není ani zjišťování primárních klinických poznatků. Shrnula, že žalobu považuje za neopodstatněnou.

V. Řízení před krajským soudem

16. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

správním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

17. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu vycházel soud z posudkového a dávkového spisu předložených žalovanou a dalšího dokazování při jednání soudu.
18. Ze **spisové dokumentace** vyplývá, že žalobce si poprvé požádal o přiznání invalidního důchodu dne 10. 10. 2022 před uplynutím podpůrčí doby nemocenského. Na základě zjišťovacího posudku MSSZ Brno-město žalobce nebyl uznán invalidním, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl určen bolestivý syndrom páteře s polytopními blokádami a závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu a projevy nervového dráždění. V námitkovém řízení však lékař žalované posudkem ze dne 19. 2. 2023 dospěl k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je diabetes mellitus, který byl kvalifikován dle kapitoly IV., položky 2b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity ve spojení s aplikací § 3 této vyhlášky. Pokles pracovní schopnosti byl určen v míře 35 % a datum vzniku invalidity prvního stupně bylo stanovena ke dni 24. 11. 2022 s tím, že platnost posudku byla stanovena na 1 rok. Na základě kontrolního posudku Institutu ze dne 10. 4. 2024 však žalobce již nebyl uznán invalidním, neboť pokles jeho pracovní schopnosti činil pouze 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena diabetes mellitus (metabolické onemocnění) podle kapitoly IV., položky 2b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž volba horní hranice procentního rozmezí zahrnuje přidružená onemocnění. Posudek výslovně uvádí, že u žalobce došlo ke *změně zaměstnání, které odpovídá jeho zdravotním možnostem, a to vykonává v plném úvazku a bez nutnosti pracovních neschopností, což znamená, že se vrátil do pracovního procesu v plném rozsahu*. Na základě tohoto posudku bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, které bylo napadeným rozhodnutím potvrzeno.
19. Krajský soud nechal vypracovat **posudek** PK MPSV, pracoviště v Brně ze dne 8. 1. 2025. Z tohoto posudku vyplývá, že komise zasedala ve složení předsedy a dalšího lékaře z oboru interny, jakož i tajemnice komise. Žalobce byl při jednání PK MPSV přítomen a byl vyšetřen přítomnými lékaři. PK MPSV vycházela dále z kompletní zdravotnické dokumentace praktického lékaře, nálezů obsažených v posudkovém spisu, nálezů předložených v námitkovém řízení. Z vyšetření přísedícím internistou plyne, že byly patrné známky Pickwickova syndromu, břicho nad niveau, měkké, prohmatné, nebolestivé, periferní části končetin chladné, citivost symetrická. Orientačně neurologicky bez asymetrie, stisk souměrný, sahá prstem mírně pod špičku nosu.
20. V posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla, že posuzovala žalobce jako řidiče (dispečera) dopravního podniku. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který vede k nejvyšší míře poklesu pracovní schopnosti, je diabetes mellitus II. typu na dietě, dlouhodobě neuspokojivě kompenzovaný s diabetickými komplikacemi, a to polyneuropatií a albuminurií. Dále posuzovaný muž je těžce obézní, má hypertenzi, poruchu metabolismu lipidů, hyperurikemii. Je v dlouhodobé péči neurologa pro lumboscialgický syndrom L5 vlevo a trpí diabetickou polyneuropatií. Dle rentgenového vyšetření bederní a křížové páteře je přítomna diskopatie L4/L5 a L5/S1 a

spondylóza středního stupně. V anamnéze je stav po opakovaných operacích obou kolen (ruptura vazů). Jedná se o lehké funkční postižení s incipientními diabetickými komplikacemi a metabolickým kolísáním. Posuzovaný muž nesplňuje kritéria pro zařazení do středně těžkého, těžkého či zvláště těžkého funkčního postižení.

21. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK MPSV určila podle kapitoly IV, položka 2b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kde je pokles pracovní schopnosti je 15-25 %. Funkční poruchu způsobenou samotným rozhodujícím postižením komise zhodnotila na horní hranici rozpětí v dané položce (25 %). Pro ostatní zdravotní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu, která svou funkční závažností mají negativní dopad na pracovní schopnost posuzovaného a způsobují pokles pracovní schopnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, PK MPSV tuto horní hranici navýšila o 10 %. Celkový pokles pracovní schopnosti je 35 %.
22. PK MPSV zdůraznila, že od minulého posouzení v únoru 2023 nebylo prokázáno zlepšení či stabilizaci zdravotního stavu či adaptaci posuzovaného muže na své zdravotní postižení. Posuzovaný muž je schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti. PK MPSV nepředpokládá výrazné zlepšení zdravotního stavu. Platnost posudku tedy PK MPSV stanovuje trvale. Vznik invalidity PK MPSV konstatovala ke dni 24. 11. 2022.
23. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 25. 2. 2025 za účasti žalobce a zástupkyně žalované. Krajský soud shrnul obsah napadeného rozhodnutí, soudního spisu a konstatoval obsah správních spisů. Krajský soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 8.1.2025 a dal účastníkům možnost k vyjádření k výsledkům dokazování. Žalobce k výsledku dokazování uvedl, že souhlasí se závěry posudku PK MPSV. Zástupkyně žalované sdělila, že proti závěrům posudku PK MPSV nemá námítky. Jelikož účastníci neměli další návrhy na dokazování, krajský soud je ukončil a po vyslechnutí konečných návrhů, v nichž žalobce setrval na petitu své žaloby a žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu, přistoupil k vyhlášení rozsudku ve věci samé.

VI. Posouzení věci krajským soudem

24. Žaloba je důvodná.
25. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 ZDP, který ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 ZDP platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
26. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že

zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek PK MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 9 Ads 219/2017-28, ze dne 28. 2. 2020, č. j. 3 Ads 214/2019-30, či ze dne 26. 10. 2020, č. j. 3 Ads 289/2019-34; rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

27. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky potom spočívá v tom, aby se lékařský posudkový orgán vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnil (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, ze dne 5. 6. 2013, č. j. 3 Ads 74/2012-16, či ze dne 2. 7. 2014, č. j. 3 Ads 108/2013-19). Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí, ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22). Rozhoduje-li pak žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na základě kterých mu byla dávka přiznána (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 14/2009-37).
28. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 ustanovení § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci,

tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).

29. Krajský soud vyhodnotil námitky žalobce proti napadenému rozhodnutí ve světle zjištěného skutkového stavu, který byl doplněn provedeným důkazem posudkem PK MPSV ze dne 8. 1. 2025. Posudek je z hlediska svých podkladů založen na posudkovém spisu Institutu, relevantních lékařských zprávách z diabetologie a neurologie, a také na vyšetření žalobce při jednání komise odbornou internistkou. Žalobce úplnost posudku PK MPSV nijak nerozporoval a neučinila tak ani žalovaná. Předložený posudek PK MPSV splňuje všechny podstatné formální náležitosti ve smyslu citované vyhlášky o posuzování invalidity a z hlediska svých podkladů je celistvý a úplný.
30. Ohledně přesvědčivosti předloženého posudku PK MPSV krajský soud vycházel z toho, že na rozdíl od posudku lékaře žalované vypracovaného v námitkovém řízení bylo při jednání PK MPSV provedeno vyšetření žalobce přísedícím internistou, což však v dané věci – oproti námitkám žalobce – nebylo vzhledem k charakteru relevantních zdravotních postižení žalobce rozhodující. Klíčovým rozdílem v posouzení PK MPSV oproti předcházejícímu kontrolnímu posudku lékařky Institutu ze dne 10. 4. 2024 a také posudku Institutu pro účely námitkového řízení ze dne 15. 7. 2024 je podle názoru krajského soudu odlišné zohlednění ostatních zdravotních postižení žalobce (zejm. neurologické potíže plynoucí z lumboischialgického syndromu bederní páteře a spondylolýzy bederních obratlů s efektem na dolní končetiny, jakož i stav po operacích kolenních vazů oboustranně). V klinickém obrazu je doložena též obezita a hypertenze.
31. PK MPSV sáhla k navýšení horní hranice příslušné položky (kapitola IV položka 2b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity) o maximálně možných 10 %, zatímco předcházející posudky vypracované ve správním řízení vycházely z toho, že efekt ostatních zdravotních postižení na pracovní schopnost žalobce je dostatečně zhodnocen volbou horní hranice této položky. Jinak je posudek založen na stejném výběru rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i její kvalifikace.
32. Krajský soud má za to, že vzhledem k tomu, že původně byl invalidní důchod přiznání právě zejm. z důvodu přítomnosti bolestivého páteřního syndromu, který představoval rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je posouzení PK MPSV přesvědčivější než předcházející posudky vypracované ve správním řízení. V tomto ohledu také zcela zřejmě neobstojí závěr lékařky Institutu obsažený v kontrolním posudku ze dne 10. 4. 2024, že žalobce se již *vrátil do pracovního procesu v plném rozsahu*, když byl převeden na jinou práci v rámci téhož zaměstnavatele kvůli ztrátě zdravotní způsobilosti k výkonu práce ve své původní pozici (řidič – dispečer). Krajský soud dodává, že právě ztráta zdravotní způsobilosti k výkonu původního povolání je naopak argumentem pro invalidizaci žalobce, byť samozřejmě nejde o přímý důkaz ztráty pracovní schopnosti v požadovaném rozsahu.
33. Souhrnně vzato krajský soud uvádí, že jelikož závěry PK MPSV žalovaná nijak účinně nezpochybnila, krajský soud je vzal jako klíčový důkaz v otázce invalidity žalobce. To znamená, že žalobce byl nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí, ale již ode dne 24. 11. 2022 invalidní v prvním stupni invalidity s poklesem pracovní schopnosti 35 % (první stupeň invalidity). Žalovaná tedy zjistila skutkový stav věci nesprávně, a proto napadené rozhodnutí nemůže v soudním přezkumu obstát.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

34. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí spočívalo na chybném zjištění otázky invalidity žalobce, krajský soud tedy zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.], jak je ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno.
35. Pro další řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu, jakož i z výsledků dokazování provedeného v otázce invalidity v soudním řízení (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). V soudním řízení bylo prokázáno, že invalidita žalobce v I. stupni trvala kontinuálně ode dne 24. 11. 2022 i k datu vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaná je tudíž povinna zrušit své prvostupňové rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu a zastavit toto řízení, jakož i obnovit výplatu invalidního důchodu. Dále je povinna rozhodnout o doplatku invalidního důchodu za dobu, po kterou jej žalobce nepobíral, ačkoliv byl invalidní v I. stupni invalidity.
36. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl tak, že úspěšnému žalobci nepřiznal žádnou náhradu nákladů řízení, neboť o jejich přiznání nežádala a žádné podstatné náklady jí v řízení nevznikly. Žalovaná nebyla v řízení úspěšná a právo na náhradu nákladů řízení jí nepřísluší ex lege (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. února 2025

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce